

ΕΤΟΣ 61οv

10 Μαρτίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3119)

ΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΝΗΣΤΕΙΑ

Ἡ βρῶσις ἀλλήλα καὶ ἡ ἐγκράτεια τροφῶν ἔχει τὴν ἀρχὴν τὴν στήν πρώτη ἐντολήν πού ἔδωκε ὁ Θεός στοὺς πρωτόπλαστον· «μπορεῖτε νά γευθεῖτε καρποὺς ἀπ' ὅλα τὰ δένδρα τοῦ Παραδείσου· ὅμως νά ἀποφύγετε ἐντελῶς νά γευθεῖτε τοὺς καρποὺς τοῦ δένδρου τῆς γνῶσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ» (Γεν. 2,16-17). Καί πάνω σ' αὐτὴ τὴν ἀνθρώπινη πρόκληση τῆς τροφῆς θεμελίωσε καὶ τὴν ἀρετὴ τῆς νηστείας, σάν πράξη ὑπακοῆς στό θεῖο Του θέλημα. Γιατί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνο πού καταξιώνει τόν τελικό σκοπό τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, πού εἶναι ὁ ἀγιασμός του, δηλ. τό καθ' ὁμοίωσιν πρὸς τόν Θεό. Παρά ταῦτα τοῦ ἄφησε τὴ δυνατότητα νά παραβεῖ τὴν ἐντολήν Του, ὥστε νά ἀξιολογηθεῖ ἡ ἐλεύθερη ἐπιλογή τοῦ αὐτεξουσίου εἴτε πρὸς τό ἀγαθὸ πού εἶναι ὁ Θεός, εἴτε πρὸς τό κακὸ, πού εἶναι ὁ διάβολος καὶ ἡ ἀμαρτία.

Ἡ εὐλογία τῆς τροφῆς

Ἀπό τὴ στιγμή, ὅμως, πού ἦλθε ὁ Χριστός στή γῆ, κανένα εἶδος τροφῆς γιὰ τὴ σωματικὴ μας συντήρηση δέν εἶναι ἀπαγορευμένο. Ἀντίθετα ἀγιάζεται «δι' εὐχῆς καὶ ἐντεύξεως». Μὲ τὴ δύναμη τῆς προσευχῆς καὶ τὴ χάρις τῆς εὐχῆς «Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, εὐλόγησον τὴν βρῶσιν...» ἡ τροφή καταναλίσκονται ἀπὸ τοὺς πιστοὺς μὲ αἶσθημα εὐχαριστίας πρὸς τόν Θεό. Ἔσ μήν ξεχνᾶμε τίς τράπεζες τῆς ἀγάπης στήν ἀρχαία Ἐκκλησία, ὅπου μὲ τὴν ἀφορμὴ τῆς παράθεσης τῶν τροφῶν σέ κοινὴ βρῶσις, ἐξέφραζαν καὶ αὔξαναν, ταυτόχρονα, τὴν μεταξύ τους ἀγάπην καὶ τὴν κοινὴ πίστη στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Εἶχαν δηλ. κοινωνία τροφῶν, ἀλλήλα καὶ κοινωνία Πνεύματος Ἁγίου.

Ἐπομένως, ὁ ἄνθρωπος δέν μοιλύνεται πνευματικὰ ἀπὸ τίς τροφές, ὅπως μᾶς διδάσκει καὶ ὁ Κύριος, «τόν ἄνθρωπον δέν τόν κάνει ἀκάθαρτο ὅ,τι εἰσέρχεται στό στόμα του» (Μτ. 15, 11). Ἐπιπλέον ἡ τροφή γίνεται καὶ ἀφορμὴ καλλιέργειας ἀρετῶν: Πρῶτο, μὲ τὴ διακονία καὶ παράθεση τράπεζας (φαγητοῦ) ὡς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. η΄ 8 - θ΄ 2)

Ὁ σκανδαλισμός τῶν ἀδυνάτων

Ἄδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνώσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθῃτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

ἔκφραση ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον. Στὴ συνέχεια, μέ τὴν προσφορά τροφῆς σέ ὄσους τὴ στεροῦνται ὡς πράξη ἐλεημοσύνης καὶ ἀλληλεγγύης σύμφωνα μέ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου στήν εὐαγγελική περικοπή τῆς Κρίσεως· «μέ εἶδατε νά πεινώ καί μοῦ προσφέρατε φαγητό».

Ὅμως οἱ τροφές δέν καθορίζουν τὴ θέση μας ἐναντι τοῦ Θεοῦ. Διότι, ὅπως σημειώνει ὁ Ἀπόστολος: «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ» (Α΄ Κορ. 8, 8). Ὁ βαθμός καί ἡ ποιότητα τῆς πίστεως μας στόν Θεό καθορίζουν τὴ σχέση μας πρὸς Αὐτόν. Μέ τό νά τρῶμε δέν πλεονάζουμε σέ ἀρετές. Ἡ χρήση τῆς τροφῆς στή συμπαράσταση τοῦ πλησίον γίνεται ἀφορμὴ γιά τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ θελήματος τοῦ Κυρίου.

Ἡ εὐλογία τῆς νηστείας

Ἡ νηστεία εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν πρακτικὴ ἀρετὴ τῆς σωματικῆς ἐγκράτειας. Κατευνάζει τὰ σαρκικά πάθη, εἶναι παθοκτόνος κατὰ τοὺς ἀγίους πατέρες. Ἐπειδὴ ἡ πλησμονὴ τῆς τροφῆς εἶναι μητέρα τῶν πειρασμῶν τῆς σάρκα, ἀντιθέτως ἡ νηστεία εἶναι μητέρα τῆς ἀγνότητος. Ἐπομένως, ἡ ἐκούσια στέρηση ὀρισμένων τροφῶν γιά λόγους πνευματικούς, δέν ἀποβλέπει στήν ταλαιπωρία τοῦ σώματος ἀλλὰ στήν ἀσκηση τῆς ἀρετῆς. Δηλ. ὅπως ἐπισημαίνει ὁ ἀπ. Παῦλος, «οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα» (Α΄ Κορ. 8,8). Μᾶλλον προσθέτουμε ὑγεία στό σῶμα καί στήν ψυχή.

Ἐπιπλέον μέ τὴν ἀρετὴ τῆς νηστείας δίνουμε λαμπρὸ παράδειγμα χριστιανικῆς ἀρετῆς στοὺς ἄλλους. Δηλ. ὅτι πράγματι πιστεύουμε, ὅτι ἡ ἀσκηση αὐτὴ εἶναι ἔκφραση πίστεως καί ὑπακοῆς στόν Χριστό πού πρῶτος Ἐκεῖνος νήστεψε καί νίκησε τοὺς πειρασμούς καί τό διάβολο. Ἐπίσης, ὅτι οἱ ὑλικές τροφές, καλύπτουν μέν τίς φυσικές μας ἀνάγκες, ἀλλὰ δέν μᾶς ἐξουσιάζουν. Τίς ἐλέγχου-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ἐμᾶς δὲν μᾶς συνιστᾶ τὸ φαγητόν εἰς τὸν Θεόν, διότι οὔτε ἐάν φάγωμεν, ἔχομεν κανένα πλεονέκτημα, οὔτε ἐάν δὲν φάγωμεν, χάνομεν τίποτε. Προσέχετε ὅμως μίπως ἢ ἐλευθερία σας αὐτὴ γίνῃ αἰτία νὰ πέσουν οἱ ἀσθενεῖς κατὰ τὴν πίστιν. Ἐάν κάποιος ἰδῆ ἐσένα πού ἔχεις γνώσιν, νὰ κάθῃ εἰς τὸ τραπέζι ἐνὸς ναοῦ εἰδώλων, δὲν θὰ ἐνθαρρυνθῆ ἢ συνείδησίς του, ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατος εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὸ νὰ τρώγῃ κρέατα τῶν θυσιῶν πού προσφέρονται εἰς τὰ εἶδωλα; Καί ἐξ αἰτίας τῆς γνώσεώς σου θὰ χαθῆ ὁ ἀδύνατος ἀδελφός διὰ τὸν ὅποιον ἐπέθανε ὁ Χριστός. Ἀμαρτάνοντες δὲ μέ αὐτόν τὸν τρόπον εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ πληγώνοντες τὴν συνείδησίν των πού εἶναι ἀδύνατη, ἀμαρτάνετε εἰς τὸν Χριστόν. Δι' αὐτόν τὸν λόγον, ἐάν φαγητόν κἀνῆ τὸν ἀδελφόν μου νὰ πέσῃ, δὲν θὰ φάγω κρέας ποτέ, διὰ νὰ μὴ γίνω αἰτία νὰ πέσῃ ὁ ἀδελφός μου. Δὲν εἶμαι ἀπόστολος; Δὲν εἶμαι ἐλεύθερος; Δὲν εἶδα τὸν Ἰησοῦν Χριστόν τὸν Κύριόν μας; Δὲν εἶσθε σεῖς τὸ ἔργον μου ἐν Κυρίῳ; Ἐάν δι' ἄλλους δὲν εἶμαι ἀπόστολος, εἶμαι τοῦλάχιστον γιὰ σᾶς, διότι σεῖς εἶσθε ἢ σφραγίδα τῆς ἀποστολῆς μου ἐν Κυρίῳ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα,

Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, "Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

με πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πνευματικῆς μας προόδου ἀλλῆ καὶ τῆς σωματικῆς μας ὑγείας.

Γι' αὐτό, συνειδητὰ καὶ μέ πίστη στὸν Κύριο ἀπέχουμε ἀπὸ ὀρισμένες τροφές, σύμφωνα μέ τίς ὑποδείξεις τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ νὰ δείξουμε τὴν ἀγαθὴν μας πρόθεση καὶ τὴν κατὰ Θεὸ ἐπιθυμία μας ὅτι θέλουμε νὰ τραφοῦμε, ὄχι μόνο σωματικὰ ἀλλῆ καὶ πνευματικὰ. Διότι, ὅπως μᾶς ἐπισημαίνει ὁ Κύριος, «οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐν παντί ρήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ» (Μτ. 4, 4). Τὴ στέρηση τῶν τροφῶν στή νηστεία τὴν ἀναπληρώνει ἡ χάρις τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἄντι νὰ νιώθουμε στέρηση, νιώθουμε εὐλογία καὶ πληρότητα. Αἰσθανόμαστε ὅτι εἴμαστε τέκνα πίστεως καὶ ὑπακοῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ὅπως ὁ ἄπ. Παῦλος μᾶς ἰλέει: «Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ» (Α΄ Κορ. 9, 2).

Τὰ διδάγματα τῆς ἀρετῆς τῆς νηστείας στό σύγχρονο κόσμο

Ἐπὶ ἕνα ἐρώτημα γιὰ τὸν κόσμο: Ζοῦμε γιὰ νὰ τρώμε ἢ τρώμε γιὰ νὰ ζοῦμε; Ἡ ἀπάντηση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅτι ἡ ζωὴ μας, στή πραγματικότητα, δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐπάρκεια ἢ τὴ στέρηση τῶν τροφῶν. Κατὰ κύριο λόγο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν Θεὸ πού μᾶς ἔδωσε τὸ δῶρο τῆς ζωῆς. Ἐπομένως, ἡ τροφή δὲν πρέπει νὰ εἶναι αὐτοσκοπός, οὔτε πάλι ἡ ἀγωνιώδης ἐξασφάλιση τοῦ ἐπιούσιου ἄρτου ἐγγύηση μακροζωίας καὶ εὐτυχίας. Πολλὴ δὲ περισσότερο δὲν ἐξασφαλίζει τὸν ἁγιασμό μας καὶ δὲν παρέχει ζωὴν αἰώνια. Ἀπλῶς καλύπτει βραδικὴ βιοτικὴ ἀνάγκη.

10 Μαρτίου 2013: ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

«Μνεία τῆς δευτέρας καί ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καί τῶν σὺν αὐτῷ 5 μαρτύρων († 251). Ἀναστασίας τῆς παιρικίας, Μιχαὴλ Μαυροειδῆ νεομ. τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει († 1544) Ἦχος: βαρὺς – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ν΄ 8 - θ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε΄ 31-46.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Μαρτίου, τῆς Τυρινῆς.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ΄ 11 - ιδ΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. σι΄ 14 - 21.

Ἐάν ὁμως ρίζουμε μιά ματιὰ στὴ δυστυχία πού ἐπικρατεῖ κυρίως στὰ ἑκατομμύρια λαῶν τοῦ τρίτου κόσμου, πού ὑποσιτίζονται στὴν ἐποχὴ τῶν ἐπιστημῶν καί τῆς τεχνολογίας, θά ἀντιληφθοῦμε τὴν ἀδικία καί τὴν ἀδιαφορία ἐκ μέρους τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν καί τῶν ἰσχυρῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς, πού στεροῦνται τὰ αὐτονόητα γιὰ μᾶς εἶδη πρῶτης ἀνάγκης. Ἀδυνατοῦν ἢ δέν θέλουν νὰ καλύψουν τίς βιοτικές ἀνάγκες τῶν ἀσθενεστέρων;

Ὁ Χριστὸς χόρτασε «πεντακισχιλίους ἄνδρας» ὅταν ὁ ἴδιος νήστεψε «ἡμέρας τεσσαράκοντα». Ἐάν τὸ δικό μας περίσσευμα τροφῆς καί ἀγάπης γίνεῖ ἀφορμὴ ἀνακούφισης σὲ ἐκείνους πού στεροῦνται καί τὰ δύο, τότε ἡ ἀρετὴ τῆς νηστείας ἐμπνέει τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην καί ἐπιβεβαιώνει τὴ φράση «οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντός ἀγαθοῦ».

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

Νέα ἔκδοση ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία

ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ ἢ ΑΓΙΑΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

Ἰδιαίτερα χρήσιμη θά ἀποδειχθεῖ ἡ παροῦσα ἔκδοση στοὺς ἱερεῖς μας γιὰ τὴν τέλεση τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καί Ἀκολουθιῶν. Τὸ πρακτικὸ σχῆμα, 12x16,5 ἐκατ., τὰ εὐανάγνωστα τυπογραφικὰ στοιχεῖα, ἡ δίχρωμη ἐκτύπωση, ἡ ποιότητα χάρτου, καί ἡ χρυσόδετη βιβλιοδεσία τὸ καθιστοῦν ἀπαραίτητο σὲ κάθε κληρικὸ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευὴ καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
